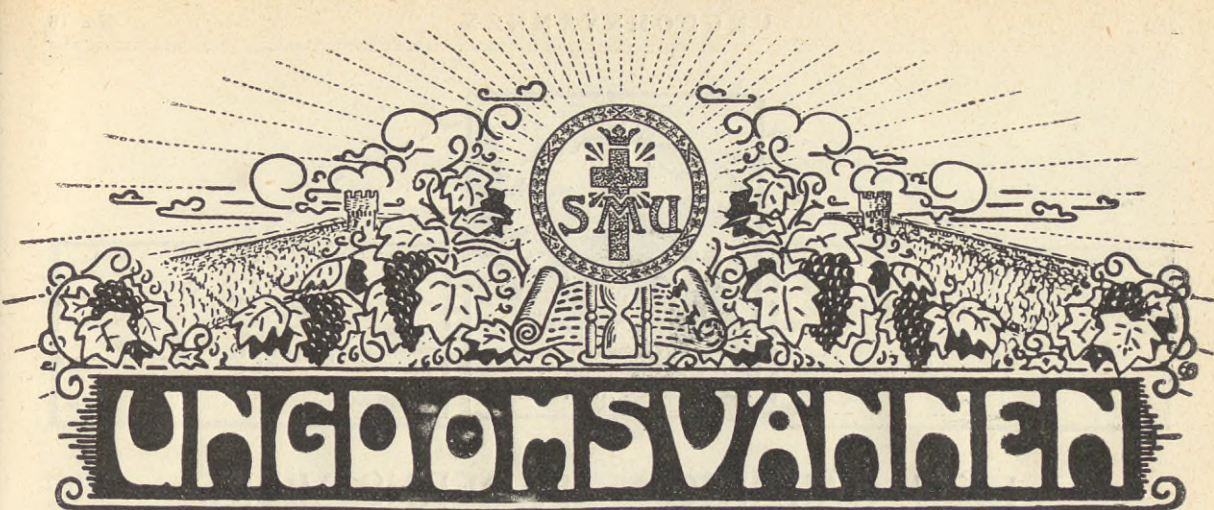

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Illustrerad veckotidning utgiven av Svenska Missionsförbundets Ungdom.
Pris pr år kr. 3: 60. Lösnummer 15 öre.

INNEHÅLL:

Nr 16. 18 April.

Årg. 32. 1928

Helgdagskväll. — Jesu gärning — Faderns vilja. — Intag din plats.
— Min hjälp. — Abraham och Jakob vid Sikem. — När kämparna
falla. — Den starka handen. — Gunnar Wennerbergs barndom och
ungdom. — En besökskommitté. — Förtälj i ditt hem Guds under. —
Läsekretsens korrespondens. — Brevlåda. — Sångarspalten. — Från
arbetsfältet. — Redovisning. — Annonser.

Redaktör:

A. Keijer.

Helgdagskväll.

Se, som en vitnad kärve, rest på himmelsk gård och grund,
strör Vintergatan, bågande, sitt ljus,
och i en ändlöst fjärran ängd långt bortom tid och stund
i hemlighet jag drömmer mig Guds hus,
så som ett barn om Kvällarna i ensamheten gör,
när alla fröttnat att ge frågaren ett svar
och han från fönstret blott kan se hur fjärnt därufanför
en vinternatt står findrande och klar.

Som flingor virvla stjärnorna i kvällens blåa rymd
allt tätare som mörkret faller på . . .
Jag drömmer mig en undrets ängd, av evigheten skymd,
dit intet mänskoöga någonsin kan nå.
Men ljust och klart dock helgens glans nu speglar vad jag drömt,
och den hemlöshet, som aldrig funnit tröst,
förlorar sig i sökande av någonting jag gömt
från barndomen där innerst i mitt bröst.

Osvald Lindstén.

JESU GÄRNING — FADERNS VILJA.

— Av Carl Nyström. —

»Jag har kommit ned från himmelen, icke för att göra min vilja, utan för att göra dens vilja, som har sänt mig.» Joh. 6: 38. I dessa ord av Jesus angiver han klart ändamålet med sin vistelse i denna värld. I ljuset av detta Guds ord kunna vi förstå, varför han så ofta samtalade med sin himmelske Fader. Se, huru han vid olika tillfällen bidade Faderns ledning och sanktion. T. ex. när Lasarus i Betania, Jesu vän, var sjuk. Bud kom därom från systarna, påminnande om kärleken till den sjuke. Jesus stannar dock där han är i två dagar, innan han går till sorgehuset. Han »måste» taga vägen genom Samarien, när han från Judéen vid ett tillfälle vandrade till Galiléen — läsarna torde veta varför. Joh. 4 klargör detta tillräckligt. Jesu väg genom livet var dock klar från begynnelsen. Som tolvårig framkastar han till sina spörjande föräldrar frågan: »Vissten I då icke, att jag borde vara i min Faders hus?» Huru ofta skulle ej våra ord och handlingar bli annorlunda, om vi bara visste! Vi hava att lära av Guds son. Han frågade, lyssnade och svarade.

Vid fullgörandet av Faderns uppenbarade vilja måste offer givas. Offer kan ej skiljas från smärta. Fastän han var son, lärde han lydnad av det han led. »Såsom Jesu smärta var, aldrig någons varit har.» Jesus visste nämligen från begynnelsen, vilken den var, som skulle förråda honom. Han kunde ej förtro sig åt alla, emedan han kände dem. Världens hån och förakt var tydligen ej det svåraste. Detta kom, som det synes, från den närmaste kretsen. Av förnekaren blev visserligen en klippman, en församlingens herde och biskop. »Tordönssönerna» blevo med tiden kärleksvittnen och av tvivlaren blev en upp-

riktig trosbekännare. Men Judas, vad blev det av honom? En förrädare, en djävul. Nog kan man med fog tänka, att Jesus skulle ha frågat vid anvisandet av apostlar — även Judas?

Det måste ha varit ett lidande av stora mått i Människosonens hjärta och liv, att veta, att en som under tre år åt brödet med honom, skulle lyfta mot honom sin hä. O, den där taggen, som sårar genom vännens hand! Huru mycket djupare smärtar den ej, än det djupaste sår, som en ovän kan tillfoga. Kristus kunde dock fördraga, att hava förrädaren i sin närhet. Därmed uppenbarade han den kraft, inför vilken helvetets makter bäva. Denna kraft är den kärlek, varmed han älskade de sina intill änden. Om jag rätt fattar saken, var det ej det svåraste för vår Frälsare, att han genom denne lärjunge själv blev frestad att vika av vägen, utan att han ständigt skulle se sina övriga lärjungar i fara.

Knotet: »Varför denna föspillning» vid Marias offer av alabasterflaskan, är ett sådant farans ögonblick. Men detta var ej förvisso det enda farouppfyllda tillfället. På evangelisationsresan, då lärjungarna sändes två och två, med vem gjorde Judas sällskap? Mästaren tröttnade ej. Vi finna ej, att han sade till Judas: Gå din väg, du är oförbätterlig! Lämna mig om du vill, hellre än att du skall föra mina övriga lärjungar vilse.

Jesu gärning, Faderns vilja, var ett enda stort offer, i vilket ej finnes ett uns av egoismens ande. Han levde vad han lärde, levde det först. Därför när han lärde oss bedja »Ske din vilja, såsom i himmelen så ock på jorden», så är det något som han själv tillämpat på sig innan han lärde andra bedja så.

Intag din plats.

— Av Adolf Andersson. —

Unge vän, vilken är din plats? Jo, din plats är allra först platsen vid *Jesu sida*. Där är din plats. Han kom som den himmelske Faderns sändebud för att uppsöka och frälsa dig. Han utsträckte sin famn mot varje människa sägande: »Kommen till mig I alle, som arbeten och ären betungade, så skall jag giva eder ro.» Han kom och visade oss vägen hem till Gud, men icke det allenast. Han är själv vägen, såsom Han är sanningen och livet. Har du givit dig helt åt Jesus? Jag frågar inte om du beundrar Jesus eller erkänner Honom som den störste, ja, som den han är, — Guds son. Jag frågar dig så här förtroligt och enkelt: Har du överlåtit dig helt åt Jesus, så att du öppnat hela ditt innersta för honom och bedit honom om rening från all synd? Då har du intagit din plats vid Jesu sida. Då har du barnskapets Helige Ande, som vittnar med din ande, att du är Guds barn. Min unge vän, giv dig ingen ro förrän du funnit den platsen. Den är ämnad just åt dig. Aldrig skall du i denna värld finna någon verklig ro och glädje utan Jesus. Aldrig skall du kunna fylla din verkliga livsuppgift utan gemenskap med Jesus. »Ingen kommer till Fadern utan genom mig», sade Han. Intag din plats vid Jesu sida. Gör det nu.

Intag sedan din plats i *Guds församling på jorden*. Där är din plats som kristen. Det har Kristus själv sagt. Han har själv bildat församlingen. Han är själv huvudet för församlingen, som är Hans kropp. Se Ef. 1: 19—23. Där är din plats. Där skall du giva din *kraft* i helig tjänst för Guds verks framgång i hemland och hednavärld. Där skall du giva dina offer för det verkets utbredande. Där skola dina böners rökverk, tillsammans med alla heligas, stiga mot den Eviges tron. Där skola dina sångers ljud blandas med de förlossades sång till Guds och Lammets lov. Där, i Guds församling, är din plats.

Bland *den unga skara*, som särskilt verkar för ungdomens frälsning, är din plats. I ungdomsföreningen, i söndagsskolan, i juniorarbetet, där är din plats så långt tid och begåvning sträcka sig. Bed din Frälsare om nåd att kunna under ditt korta jordeliv så ut ett ädelt sädeskorn på de unga tegarna. Det skall du och andra få skörda rik välsignelse av. Helga din ungdoms kraft

MIN HJÄLP.

I lidandets bittra stunder
Jag flyr till min Jesus kär.
Han stillar mitt hjärtas oro,
Han mig och min börda bär.

När hjärtat skälver av ångest
— Ty framtid är hotfullt grå —
Jag hastar till Dig, o, Fader.
Och finner en himmel blå.

Och ser ingen vän min smärta,
Om ensam jag lämnad är,
Hugsvalaren, helge Anden,
Dock städse med tröst är när.

Servus.

och hänförelse åt arbetet i Herrrens vingård.

I *hemmet* med far och mor och syskon, där är din plats. Det har aldrig varit Guds mening, att du så skulle ägna dig åt arbete utom hemmet, att du därigenom skulle försumma dina plikter i hemmet och mot hemmet. Nej, och tusen gånger nej. Det första bud, som har löfte med sig om rik välsignelse, är budet till de unga: »Hedra din fader och din moder på det att dig må väl gå, och du må länge leva på jorden.» Och har du rätt förstått din plats vid Jesu sida, då söker du också intaga platsen på ett rätt sätt i församlingen och hemmet. Då vet du att sann kristendom är icke allenast söndagskristendom och möteskristendom utan framför allt *vardagskristendom*.

Unge vän, intag din plats. Fyll den som en god Jesu Kristi stridsman. Men glöm då för all del ej platsen i den stilla bönevrån och vid den öppna bibeln.

Lev för Jesus! Intet annat
Är dock värt att kallas liv.
Åt den vännen framför andra
Hjärtats första kärlek giv.

Lev för Jesus! Samla själar
Kring Hans dyra korsbanér.
Skynda innan natten kommer,
Då du ej kan verka mer.

ABRAHAM OCH JAKOB VID SIKEM.

— Av Gustav Blomberg. —

— II. —

Vid utgrävningarna av Sikem påträffade prof. Sellin i ett hus från kanaanéertiden lertavlor försedda med kilskrift. De vittna om den livliga handelsförbindelse, som var rådande mellan Sikem och det land, varifrån Abraham kom. Men trons fader hade högre mål i sikte än materiella ting. Därför dröjde han vid den heliga platsen vid Sikem, Mores terebint. Där uppenbarade sig ock Herren för honom och sade: »Åt din säd skall jag gi-
va detta

land.» Då byggde han där ett altare åt Herren, som hade uppenbarat sig för honom. Sedan flyttade han därifrån till bergsbygden öster om Betel och slog där upp sitt tält, så att han hade Betel i väster och Ali i öster.

Det är intressant att lägga märke till den

dragningskraft, som den gamla staden Sikem utövar jämväl på Jakob, då han efter sin landsflykt åter kommer till Kanaans land. »Och Jakob kom på sin färd ifrån Paddan-Aram välbehållen till Sikems stad i Kanaans land och slog upp sitt läger utanför staden. (1 Mos. 33: 18). På denna heliga plats, där Abraham en gång byggt ett altare åt Herren, reser nu också Jakob ett och han »kallade det El-Elohe-Israel» (33: 20).

Den heliga historien påvisar emellertid en skillnad emellan Abraham och Jakob ifråga om deras förhållande till Sikem, och det är den, att Jakob i motsats till Abraham för en tid framåt bosätter sig i stadens omedelbara närhet. »Och det jordstycke,

där han slagit upp sitt köpte han av Hamors, Sikems faders, barn för hundra kesitor» (33: 19). Av Joh. 4: 12 erhålla vi därjämte den upplysningen, att Jakob härstädes grävde en brunn och »själv med sina barn och boskap drack ur den». Denna brunn finns ännu kvar. Anledningen till att Jakob grävde brunnen är lätt att förstå. Stadsbor i allmänhet hysa i Orienten ingen välvilja gent emot de nomader, vilka

önska vattna sina hjordar vid stadens källa. Man kan ej heller förvåna sig däröver. Det kan nämligen ofta hända, att en eller flera dylika hjordar helt och hållet kunna länsa den brunn, där de få hämta vatten. Staden vill därför ha sin källa i fred, och så var nog fallet även vad Sikem beträffar. En främ-

En helig terebint i det nutida Palestina.

mande herde, som anlände med en stor hjord, möter ofta också svårigheter att kunna få dela en brunn med en på platsen tidigare befintlig herde. Det är ont om vatten i Orienten, varför var och en girigt håller vakt om sin brunn. Ur alla synpunkter var det sålunda bäst för Jakob att han skaffade sig en egen sådan.

Den brunn, som i våra dagar anges såsom varande Jakobs, äger en tradition, som går tillbaka till 300-talet. Då uppfördes på platsen en bysantinsk korskyrka, i vars mitt brunnen kom att ligga. Sedan denna kyrka fallit i ruiner, uppfördes över densamma en korsfararekyrka, under vars högaltare brunnen fanns i en krypta. Ned till denna krypta stiger man i våra dagar, när

man vill betrakta brunnen. År 1866 lät en forskare sänka sig ned i densamma. Han fann därvid att den ända ned till botten gick igenom jordlager och sålunda icke var sprängd ur någon klippa. Väggarna voro på grund härav beklädda med grovt murverk. Den visade sig vara omkring $2\frac{1}{2}$ meter i genomskärning. Enligt en uppgift, som härstammar från år 1694, skulle brunns djup vid den tiden hava uppgått till 31.5 meter; år 1843 angavs dess djup till $22\frac{1}{2}$ meter, vilket måste förklaras sålunda, att ras timat, varigenom brunns botten höjts. I våra dagar är djupet ungefär detsamma som år 1843.

Till den utanför staden bosatte Jakob framställde fursten i Sikem ett förslag om ingåendet av ett förbund: »Befrynden eder med oss; given åt oss edra döttrar och tagen i våra döttrar till hustrur, och bosätten eder hos oss, ty landet skall ligga öppet för eder där mån I bo och draga omkring och förvärva besittningar» (34: 9—10). I Sikems stadspört uppträdde såväl fursten som hans son och talade till männen i staden, sägande om Jakob och hans män: Dessa män äro fredligt sinnade mot oss; må vi alltså låta dem bo i landet och draga omkring där; landet har ju utrymme nog för dem.» Dessa överläggningar i stadsporten få ett nytt intresse för oss genom de tidigare nämnda utgrävningarna i det forna Sikem. Det lyckades nämligen prof. Sellin att härvid framgräva en stor del av den mur, som omgav staden, varvid ock tvenne stadsportar blottades, nämligen nordporten och österporten. Den norra stadsporten måtte i bredd 16 meter, i längd 18 meter. Vid portens fram och baksida funnos nämligen framskjutande murar, tack vare vilka försvararna kunde även från sidorna beskjuta dem, som sökte tränga sig in genom densamma. Inne i själva porten funnos tvenne rum, vilka vart och ett måtte $7\frac{1}{4}$ meter. Kanske det sålunda just var till dessa rum, som vi hava att förlägga den händelse som skildras med orden: »Så trädde då Hamor och hans son Sikem upp i sin stads port och talade till männen i staden.» (34: 20).

På grund av de förvecklingar, i vilka Jakob råkade tack vare det att han slog sig ned så länge vid Sikem, ansåg han det rådligast att giva sig därifrån. Innan de drog vidare sade Jakob till sitt husfolk och till alla som voro med honom: »Skaffen bort de främmande gudar, som I haven

När kämparna falla.

Då och då når oss budskapet om att någon gammal kristen kämpe lagt ned vandringsstaven och framme vid målet bytt ut den mot den oförgängliga palmen. I den mån vi stått dessa kämpar nära och fått del av deras striders tunga och hetta, i den mån känna vi, som få räkna oss till en ny generation läsare, det stora värde vi få tillräkna oss av dessa förkämpars ofta nog så hårda strid för en sann och rätt evangelisk utveckling.

Vad säga oss dessa händer, som nu knäppas över det stilla vita kalla bröstet? Något mer än att vilan är ljuv efter striden. De knäppas ej mer till bön härnere, men de ha lärt oss att strida. Och så växer skyn av hänsovna, troende vittnen. Vad tala de strålände anletsdragen om? Vål äro de stela i döden, men vad säga de? Hör svaret! »Vål var striden het och kampen svår, men vi segrade i Guds kraft. Värdesätt allt detta, som vi vunnit åt Eder men glöm ej, att det förpliktar till ansvar.»

En här, en där, ha vi ännu kvar av dessa föregångsmän; de vittna om tider, genombrottstider, då starka makter drabbade samman, då de våra med eldigt nit öppnade den strömfåra, i vars farvatten vårt folk tillförts den näring och andliga välsignelse, som gjort det livskraftigare och starkare för varje dag som gått.

Vid varje kulle som gömmer en vilande kämpe, i varje darrande, men ännu i striden verksam hand må vi unga lägga en minnets och tacksamhetens blomma med en av Kristi kärlek väckt vilja att lämna vår tid, vår kraft, vår ungdomliga hänförelse i samma tjänst, om Gud så vill, tills seklets jubileumsklockor ljuda.

Sven Pettersson.

---

bland eder, och renen eder och byten om kläder, och låt oss så stå upp och draga till Betel; där vill jag resa ett altare åt den Gud, som bönhörde mig när jag var i nöd, och som var med mig på den väg, jag vandrade. Då gävo de åt Jakob alla de främmande gudar, som de hade hos sig därtill ock sina öronringar; och Jakob grävde ned detta under terebinten vid Sikem.» — (1 Mos. 35: 2—4).

DEN STARKA HANDEN.

— Berättelse av *Kristina Roy*. —

— Översättning från tyska av *Berta Karlson*. —

XV.

Doktorn strök sig med handen över pannan. »Även mig har Herren fört på svåra vägar. Jag måste under hård kamp för alltid avsäga mig hoppet om familjelycka. Min enda tröst på den tiden var, att hon, som jag älskade högre än mitt eget liv, inte anade min kärlek utan blev en annan mans lyckliga brud. — Se inte så sorgset på mig. Det var visserligen mycket smärtsamt, men även jag fick erfara att

När jordens flärd jag mister,
När band av kärlek brister,
Frälsarehanden bär mig,
Jesus är min.

Och nu begrava vi detta.»

Så tog doktorn av sig hatten, knäppte händerna samman och överlämnade i en innerlig bön både sig själv och den unga kvinnan åt Herren, som kunde se in i deras hjärtan och trösta dem.

Ack, ofta anar man inte vad som väntar en därhemma, då man otåligt ilar mot hemmets kust. Mikael Hödolitsch var knappast hemkommen, och än mindre hade han hunnit med att bli hemmastadd, ja, han hade knappt hunnit att åter taga sin egendom i besittning och glädja sig över dess uppblomstring, då en objuden gäst infann sig, malarian — och det så svårt, att han inte ens i Brasilien haft sådana frossbrytningar. Och sjukdom är en besvärlig gäst, som man inte så kan bli av med. De båda första dagarna gjorde han hjältemodiga försök att övervinna sjukdomen. Men på tredje dagen, just då han befann sig hos sina vänner, pressade febern honom så hårt att han var tvungen att lägga sig till sängs i ett närbeläget rum. Flera dagar förgingo och tillståndet var kritiskt. Den unge Hodolitsch visste icke om, att samma händer nu skötte honom, vilkas beröring för sex år sedan hade uppväckt en sådan avsky inom honom. I sina feberfantasier talade han om, hur han blev skött av en furstinna.

Äntligen gav febern med sig. Men han var så svag, att han knappt kunde röra en

lem. Något liknande hade han upplevat en gång i Brasilien, men inte så svårt. Den sjuke var dock nu lycklig nog att vara omgiven av en uppoftande kärlek, som på allt sätt sökte att förkorta och förljuva sjukdomstiden för honom. Och han måste tillstå, att han aldrig i sitt liv upplevat sådana dagar, som doktorn och de båda unga damerna nu beredde honom. Ruth Morgan sjöng och spelade för honom. Olga läste högt ur kroatiska och engelska böcker. Och på hans begäran berättade hon på ett mycket fängslande sätt om deras resor genom Skottland, England och Italien. Men hon beskrev även resan till Tatra med så mycken poesi, att det ovillkorligen uppväckte en önskan inom honom att lära känna denna för honom obekanta del av hemlandet.

Farbror Tichy kom också dagligen för att hälsa på honom. Han talade om hur de nya planerna genomfördes, om de nya maskinerna som hade anlät och annat som kunde intressera honom. Trots detta hände det ändå, att han mången timma kom att ligga ensam för sig själv. Då såg han igenom de räkenskapsböcker, som farbror Tichy på hans begäran hade tagit dit. Därvid förmörkades ofta hans panna. Så fann honom farbror Tichy en dag då han kom.

»Det var bra, att du kom», ropade den sjuke emot honom. »Nu kan du lösa en gåta åt mig.»

»Gärna Mikael, men vad är det med dig?»

»Jag hoppas, att ni snart släpper ut mig ur det här fängelset.»

»Var inte otacksam», sade den gamle med hotande min. »Det hade kunnat dröja mycket längre och blivit mycket svårare. Tror du inte, att vi försökt göra allt, vad vi kunnat för att förkorta tiden och göra den angenäm för dig?»

»Jag är inte otacksam», sade han stolt och allvarligt tillika, »men att mottaga så mycken godhet är en börda, när man ingen möjlighet har att återgälda den. Men låt oss lämna den saken, farbror. Säg mig i stället, hur det kommer sig, att de obetydliga utgifterna för Olgas behov och för hennes resor sedan två år tillbaka inte finnas upptagna i räkenskaperna.»

Tichy teg en smula förvirrad.

»Säg, farbror Tichy, har baronessan betalt allt detta?»

»Nej, Mikael, hon har själv betalt det.»

Och nu fanns det ingen annan möjlighet för farbrodern. Han måste tillstå att Olga, så snart hon fått veta anledningen till Mikaelns brasilienresa, inte velat taga emot ett öre för sin egen räkning, utan de henne tillkommande räntorna hade använts till husets bästa. Därigenom hade det blivit möjligt för Mikael att så mycket snarare kunna återvända hem. Tichy anade inte vilken storm han uppväckte i sin tysta åhörarens hjärta.

»Mikael, vad är det med dig?»

Förskräckt böjde han sig ned över sin unge släkting.

»Och det frågar du», stönade den sjuke. »Varför har du blottat min fars synd för henne? Varför har du skändat hans minne i graven?»

»Hon är en kristen, Mikael. Hon har inte dömt utan endast djupt beklagat din far», svarade den gamle. »Hon har tvärtom tackat mig för att hon fått veta det, och sedan dess har hon ofta prytt hans grav med blommor. Hon uppskattar, att han velat gottgöra vad han brutit, och att han bevisat henne kärlek.»

Längre kommo inte herrarna i sitt samtal. Doktorn kom in och talade om, att fröken Morgan skulle fara och möta baronessan. Med honom följde den unga damen för att taga avsked.

»Jag hoppas», sade hon vänligt, »att ni inte skall behöva bli kvar i sängen, tills min kära härskarinna kommer hem. Herren skall höra våra böner.»

»Min fröken, jag tackar er på det varmaste för all oförtjänt godhet och kärleksfull vård», sade han och kysste den lilla fina handen.

»Å, det har ni förtjänt för länge sedan, herr Hodolitsch.»

»På vad sätt då, om jag får fråga?»

»Å, vet ni inte det? Vadhelst I haven gjort mot en av dessa mina minsta bröder, det haven I gjort mot mig. Jag var sjuk, och I besökt mig!»

»Ja, ifall ni tager saken så.» —

I sjukrummet blev det så tyst och herrarna sågo efter den ljusa gestalten, som försvann genom dörren. »En god själ», anmärkte den äldre.

Ja, sannerligen, tänkte Hodolitsch, men med en sådan uppfattning av livet, så får

ju människan avstå från alla sina egna anspråk. Hon gör allt för Kristi skull — och blott för honom. Men varhän vill jag egentligen komma? tänkte han, förargad på sig själv. Plågar det mig kanske, att också Olga sköter mig för Kristi skull? Och likväl är ju det det enda riktiga. Oss emellan är det egentligen inte något riktigt band, och att det skall kunna bli något nu, när hon vet allt, det är ju över huvud taget omöjligt. Hela hennes handlingssätt är en sorts storartad kristlig hämnd. Hon vill inför mig glänsa som ett mönster av ouppbyggelig fullkomlighet. Ju högre hon stiger, desto djupare ned måste jag. Hon har sört för att jag skulle kunna komma hem tidigare. Hon ville inte vara skyldig mig något. Hellre har hon arbetat för sitt uppehälle, fast hon kunde ha fått leva som en förnäm dam. Under dessa två år har hon återbetalt allt vad hon mottagit på Hodolitschs jämte ränta. Och med detta har hon bidragit till att förmögenheten blivit ändå större än förut. Sannerligen, jag skulle bra gärna vilje veta, hur hon tänker sig saken. Ifall hon delar Duros åsikter, så tänker hon inte på att skiljas. Hon måtte väl inte ha för avsikt att vara min maka och fru von Zamojskas apotekare samtidigt. Vad tänker hon manne använda de 40,000 till, som jag kommer att överlämna till henne.

Det var väl för honom, att doktors ankomst gjorde slut på hans bittra tankar.

»Hur länge tänker du hålla mig fången, Duro?»

»Till slutet av veckan, kära du», sade doktorn lakoniskt, medan ett vänligt leende spelade på hans läppar. — »Då släpper jag ut dig — men inte hem i varje fall. Du måste ta dig en tur till bergen, Karpaterna, Tatra o. s. v. Du känner ju inte ditt eget land. Du borde åtminstone se lika mycket av det som av Brasilien.»

»Joo, nu är det just rätta tiden för nöjesresor, när skörden står för dörren.»

»Jag menar, att om du inte vill lägga dig till sängs om någon vecka igen och då bli fastlåst vid bädden ända till hösten, så är det bäst att förebygga det. Om ett par veckor, ifall allt går bra, så kommer du att återvända med nya, friska krafter. Under tiden kan väl någon ersätta dig här hemma. — Eller vad tror du, far?»

»Att du har rätt min son. Om jag i sex år har kunnat sköta godset till din belåtenhet, Mikael, så skall du väl inte nu genast kasta mig åt sidan heller?»

NÅGRA BILDER FRÅN GUNNAR WENNERBERGS BARNDOM OCH UNGDOM.

— Av *Elias Grip*. —

II.

Ehuru sommaren hade sina stora behag, var julen dock för ungdomarna i prostgården ännu mera efterlängtd. Det var något alldeles särskilt med den högtiden med alla dess gamla bruk och sedvänjor. Månader i förväg brukade barnen räkna på fingrarna, hur många dagar det var kvar till dopparedagen. Och när den dagen inbröt, dukades bordet i det stora köket, där allting var putsat och fint och varenda kastrull glänste som solen i Karlstad. Högtiden till ära åto tjänare och herrskap vid samma bord. Friska, klara röster stämde in i julpsalmen, som husfadern tog upp, och det rådde julfrid och julglädje i det lyckliga hemmet.

Under den sista vintern Gunnar tillbragte vid gymnasiet ådrog han sig en svår sjukdom, som för rätt lång tid nedsatte hans krafter. Sommaren därpå genomgick han emellertid en brunnskur. Härunder blev han fullständigt återställd och kunde i september 1837 väl förberedd och med stärkta krafter begiva sig till Uppsala. På den tiden avlades nämligen studentexamen ej såsom nu vid läroverken utan vid universitetet. Den unge Wennerberg hade icke förut varit utanför sin födelseprovins, och resan, som företogs kanalvägen, blev därför en riktig upplevelse.

I studentexamen inför professorerna redde han sig förträffligt. Högsta betyget fick han i botanik och för övrigt överbetyg i nästan alla de andra ämnena. En dag i början på höstterminen blev han jämte kamraterna uppkallad till konsistorium för att bliva inskriven såsom akademisk medborgare och avlägga studenteden. Denna var en kvarleva från 1600-talet. Man fick därvid bl. a. med ed lova att hålla universitetets föräldrade stadgar, vilka innehöllo förbud att spatsera på gator och torg under pågående gudstjänst.

Mången tänkande yngling hade plågats av nödvändigheten att avlägga en ed sådan som denna, mot vilken man knappt kunde undgå att bryta. Geijer hade erfårit detta och i brev till föräldrarna klagat, att han fann det grymt och okristligt att låta

en yngling begynna sitt inträde i världen med en mened.

Den unge Wennerberg hade en mycket stark känsla av edens helgd. Han steg fram till rektorn och förklarade, att han icke kunde avlägga den vanliga eden och anhöll att i stället bli ställd under inspektion av en äldre student. Rektorn — det var den blide skalden Atterbom nöjde sig härmed, och Wennerberg blev inskriven i Västgöta nation.

Under sitt första läsår i Uppsala ägnade sig Wennerberg huvudsakligen åt botaniska studier. Med det kära hemmet i Lidköping stod han i livlig brevväxling och lämnade utförlig redogörelse för sina utgifter. I ett av breven berättar han om sin dagordning. Av denna framgår det, att han ingalunda låg på latsidan. Vid femtiden på morgonen sitter han redan vid skrivbordet, fördjupad i sina böcker. Förmiddagen upptages av lektioner och föreläsningar. På aftonen läser han något som särskilt roar honom eller också går han ut på en promenad.

Länge hade Wennerberg icke varit vid universitetet, förrän han måste tänka på att själv skaffa sig medel till studiernas fortsättande. Genom bemedling av professorerna i botanik erhöll han plats som informator hos baron T. von Essen på Munstorps herrgård i Västergötland. Han trivdes förträffligt i denna familj där musikintresset var mycket livligt. Själv spelade han violoncell, och frun i huset ackompanjerade honom på piano.

Efter ett års vistelse på Munstorp återvände Wennerberg till Uppsala och sysselsatte sig nu mest med historia, latin och filosofi. Men nu kände han sig icke längre så lycklig och tillfredsställd som förut. Ju mer han fördes in i filosofien, dess mer började han själv tänka och grubbla över mänsklighetens stora livsfrågor. Det var en sökandets tid, och många själsstrider hade han att genomgå. En tid drog han sig tillbaka från umgänget med kamraterna. Mången dag låg han till sängs bara för att få vara i fred. I en dikt från senare år säger han om denna tid:

NÅGRA GLIMTAR FRÅN EN UNGDOMSFÖRENINGSS BESÖKSKOMMITTÉ.

Solberga! — Inger inte bara det namnet dig en känsla av ljus och styrka. Där finnes en ungdomsförening. Inte räknar vår förening så många medlemmar, men de som finnas försöka så långt det är möjligt verka för Guds rike. Så ha vi en besökskommitté, som under det gångna året sökt sprida glädje bland gamla och sjuka, och jag ville här nedan beskriva några besök.

Ett av våra besök var i Ålderdomshemmet, där vi bland de gamla hade en riktig högtidsstund. Vi voro ett tiotal unga, lyckliga människor, som vid 2-tiden en vacker höstsöndag anlände till Ålderdomshemmet, beläget vid Solberga vackra kyrka. På hemmet vistades då c:a 10 gamla, och det dröjde inte länge, förrän vi voro goda vänner med de gamla och även förtrogna med deras sorge- och glädjeämnen. Vi samlades först en liten stund kring Guds ord och spelade och sjöngo några sånger. Under tiden styrde några av våra kvinnliga medlemmar om att kaffet blev kokt, och så stod snart ett trevligt kaffebord dukat i sköterskans rum. Under kaffedrickningen fingo vi en förtrolig pratstund. Roligt var det för oss unga att få del av de gamlas tankar och höra om deras rika erfarenheter av Guds underbara godhet och kärlek. — Roligt var det också att höra, att vi voro hjärtligt välkomna åter, men då endast behövde bjuda på sång och musik. — Så sjöngo vi ytterligare några sånger, nedkallade Guds välsignelse, och så var det tid att fara hem.

Den 18 oktober hade vi beslutat besöka tant E., som en längre tid på grund av en bruten arm varit hänvisad att sitta inne. — På sitt glada och vänliga sätt tog tant E. emot oss och vi hade här en riktigt trevlig afton omväxlande med sång och bibelläsning. Vi avslutade kvällens samvaro med en bönestund och sången »Bred dina vida vingar, o, Jesus över mig».

Vi hade en längre tid saknat farbror H. i sin bänk i missionshuset och när vi så fingo höra, att han var sjuk, beslöt vi göra även honom ett besök.

Också här hade vi kaffe med oss, och se'n det väl var undanstökat hade vi en liten samtalsstund kring Guds ord. — Det kändes gott att finna, att också här ett hjärta klappade varmt för Guds sak, och att farbror H. trots sjukdom och svårigheter ägde ett förnöjt och tacksamt sinne, något som stämde oss unga ändå mer till tacksamhet mot vår Gud för hälsan och våra goda hem.

Vid avskedet hade vi förmånen få överräcka en liten penningssumma, som våra manliga medlemmar i besökskommittén skjutit tillsammans.

Kunde dessa rader få uppmana de föreningar, vilka ännu sakna besökskommitté med regelbunden verksamhet, att bilda en sådan, vore vi glada.

En av besökarna.

»Trenne år jag redan vistats
som student i Fyrisstaden,
levat mesta tiden ensam
för mig själv bland mina böcker.
Okänd var jag för de fleste.

Under denna vemodstid gav han stundom sina känslor och tankar uttryck i dikt. Ofta tog han sin tillflykt till musiken, och nu började han själv dikta både i ord och toner. Så småningom ljusnade det också i hans sinnevärld. Han lärde sig att med barnslig förtröstan vända sig till sin himmelske Fader och av honom vänta hjälp och ledning i alla livets förhållanden. Sedan kunde han åter med glatt mod taga itu med arbetet på sina studiers fullbordande, och länge dröjde det icke, förrän han genom sina dikter och tonskapelser blivit

känd och uppskattad över allt i Sveriges land.

Jag vill sluta denna lilla skildring med anförande av en dikt, som visar, hur högt han skattade musikens ädla konst:

»Sväven, höga toner,
himlaburna väsen
ifrån ljuset's rymder ned!

Stämnen rena alla
mina harposträngar,
att de ljuda klart!

Då vill jag försöka
jaga Sauls mörka
orofulla ande
ur min själ och vinna rol»

FÖRTÄLJ I DITT HEM GUDS UNDER.

— Av E. Alexandersson. —

»Och mannen, från vilken de onda andarna blivit utdrivna, bad Jesus att få vara med honom. Men Jesus tillsade honom att gå med orden: 'Vänd tillbaka hem och förtälj, huru stora ting Gud har gjort med dig'.»

Ett under hade skett. Den förut fjättrade syndaträlen hade blivit fri.

Så helt hade förr de onda andarna behärskat den olycklige, att människorna i staden förvisat honom till gravarna utom stadsporten. Därutifrån kunde man höra den stackars mannens rop och förbannelser. Man fruktade för att gå där fram.

Men nu hade Jesus med sina lärjungar kommit till staden. Och liksom nattens fjärilar dragas till ljusskenet, så drogs denne mörkrets son av en hemlighetsfull makt till hans möte, som själv kallade sig Världens Ljus.

De makter, som behärskade mannen, hatade ljuset, och Jesus möttes av förbannelser.

Men här var ljuset starkare än mörkret, nåden väldigare än synden, och snart satt den förut så ömkansvärda mannen lugn och stilla vid Jesu fötter.

Ett återsken av den frid, som fått rum i hjärtat avtecknade sig i de anletsdrag, var est synden lämnat så många märken. Var det väl underligt, att ur den frigjorde fångens innersta kärleken som en varm våg vällde fram mot Mästaren? Äro de ej fullt naturliga, dessa ord? Och mannen bad Jesus att få följa med honom.

Tacksamheten till Jesus måste få taga sig uttryck. Där Jesus gick fram, där skulle också den nye lärjungen vara med och frambära sitt vittnesbörd till Mästarens ära.

Men vad svarar Jesus på mannens erbjudan att gå ut och för andra förkunna frälsningens lycka? De synas nästan avvysande orden: »*Gå tillbaka hem och förtälj, huru stora ting Gud har gjort med dig.*»

— Den omtalade mannens erfarenhet har blivit *din*. Du var träl, och ditt liv var ett liv bland gravar. Då kom den välsignade Mästaren till din stad. Genom hans kärleks makt blev du fri, och från gravarna återvände du till livet. Den stunden, då du första gången satt lugn vid Jesu fötter, glömmer du aldrig. Ur ditt hjärtas innersta kom bönen: Låt mig gå ut och förtälja om din nåd, o, Herre!

Dock, du väntar ännu på tillfälle därtill. Varför är min väg stängd, varför får jag ej som andra gå ut och förkunna frälsningens fröjder? frågar du.

Hörde du då ej Mästarens ord: Vänd tillbaka *hem* och förtälj, huru stora ting Gud har gjort med dig. Du har en läxa att lära, som du ej ännu lärt; ett prov att genomgå, som du velat undkomma. Ej för att stänga din väg utan för att bana den kommer Jesu maning: Gå hem till de dina!

Då den väldiga Lidingöbron stod färdigbyggd, ställningarna voro nedtagna och pontoner och kranar undanskaffade utfördes ett belastningsprov.

Järnvägsvagnar lastade med sten och grus fördes ut på bron. Snart stod ett långt tågsätt därute.

För den som ej var fackman, syntes det, som skulle bron fördärvas. Men ingenjörerna synade och mätte. Höll bron, då var allt som sig borde, men föll den — ja, då var den ej värd bättre plats än sjöbotten. Bron höll, ej ett spann sviktade, och så öppnades trafiken ut till stora världen.

Vänd tillbaka hem och förtälj om din frälsning — det är vårt belastningsprov.

Under hemmets vardagsstunder skall snart äktheten av vår kristendom bli uppenbar. Den som faller igenom vid det provet bör ej gå till främlingar och tala om frälsningens under, utan stilla vända åter till Mästaren.

Då den helbregdagjorde mannen kom hem möttes han av kritiska blickar. Man kände hans förflutna.

»Jag är frälst», jublade han, då hemmets dörr öppnades. Men smäsyskonen sprungo förskräckta undan, och far och mor sågo tvivlande på varandra. Det blev vardagens samvaro med de närmaste, som övertygade alla om, hur radikalt mannens liv förändrats. Intet utbrott av de gamla syndavanorna, ingen lidelsens eld i hans själ, aldrig en förbannelse eller ett vredgat ord. Som en ny skapelse i Kristus vandrade han omkring bland de sina.

En dag sade far: Vår son är frälst. Mor kvävde en snyftning och sade därpå stilla: Ja, Herren vare evigt välsignad, *allt är som nytt*. Snart visste hela den stad, som förr haft intresse endast för svin, att Jesus från Näsaret var en frälsare för både kropp och själ.

LÄSEKRETSENS KORRESPONDENS.

Red. av Ungdomsvännan.

Kan den troende ungdomen läsa all slags litteratur, även den, som av många anses syndig, utan att taga skada till sin själ?

Undertecknad ber att få avge ett litet vittnesbörd i denna fråga uti Läsekretsens korrespondens. Under min värnpliktstjänst kom jag i tillfälle att läsa de moraliskt med dåliga böcker och tidningar som fanns. De lågo strödda i logementet, var man gick. Pojkarna hade skaffat sig dem i stan, och sedan när de läst dem slängdes de överallt. Vad var då naturligare än att man rätt som det var blev sittande med en sådan i handen för att »slå död» på tiden, när den var särskilt långsam. Denna »dåliga lektur» förde mina tankar in i en miljö, där jag ej förut varit, och dit jag ej längtade att komma. Den blev mycket bättre än den bästa predikan för mig. Den lärde mig bättre förstå sångarens ord »Jag ville vara så ren så ren, som daggens droppe i solens sken». Må ingen fatta det så, att jag vill taga den dåliga litteraturen i försvar. På mig verkade den dock så att jag blev mera tacksam över, att jag ägde det som var långt bättre. V. F.

Red. av Ungdomsvännan.

Jag har förgäves spejat efter insändare i den intressanta och aktuella frågan som framfördes i vår tidning den 22 februari: »Kan, den troende ungdomen läsa all slags litteratur?», men väntar dock, att V. H.—g i ett kommande nummer relaterar de synpunkter, som framkommo vid i insändaren angivna mötet.

Beträffande punkt tre skulle jag vilja anföra: Det finns troligtvis ej någon generell metod, enligt vilken man kan lösa problemet »passar boken eller icke», utan antingen får man försöka sig erfarenhet själv eller också lita på andras erfarenhet och omdöme.

Det förstnämnda erhåller man genom att läsa och läsa. Läsa allt, utan att välja och samtidigt studera litteraturhistoria, ja studera över huvud, och på så sätt öva upp en egen smak. Så småningom får man erfarenhet nog att kunna utvälja det till både form och innehåll bästa.

Men det är icke allom givet att kunna offra så mycken tid på studier, som kanske äro utan betydelse för den dagliga verksamheten, och då får man förlita sig på andras omdöme.

Skulle ej Ungdomsvännan kunna leta fram och offentliggöra en serie författare lämpade för läsning i våra studiecirklar eller eljest? Det kunde ju lämpligen ske en gång på vårsidan och en gång om hösten varje år, och tidningen kunde ju be läsekretsen om förslag. A. R.—ng.

Red. av Ungdomsvännan.

Jag vill tacka Dig min okände kamrat, som skriver »När Anden föll» för att Du besvarade just de tan-

kar, som jag lång tid gått och burit på. Jag förstår att det var Gud, som ingivit Dig att i vår tidning berätta om den upplevelse Du haft med Honom. Inte kunde Du ana, att de raderna skulle för någon komma som ett direkt svar från Gud! Men Han visste det säkert!

Du frågar: »Ha vi, som äro med i musikföreningar och sångkörar känt, att vi ha Guds kallelse, känt det härliga i att tjäna Honom eller gå vi med av gammal vana för att det skall så vara?» Jag har ställt de frågorna till mig själv så ofta, ofta sista tiden. Sjunga vi verkligen så, att människorna förstå, att det bästa i världen blivit vår del, frälsningen i Jesus Kristus? Förstå de genom vår sång något av friden och glädjen som bor i våra hjärtan? Ofta blir det nog så, att vi själva med bedrövelse måste svara nej på den frågan. Och varför? Jo, det fattas oss något, Gud har inte helt fått fylla våra hjärtan, Hans Ande har inte fått sätta vår själ i eld och lågor». Jag har känt det så ofta i vår musikförening: det är något som fattas, och jag har nog också förstått vad det var som fattades.

Så kommer Du, käre kamrat, och talar om hur det blir, då denna Ande fritt får verka, och särskilt då bland oss som genom sångens toner skola sjunga ut evangelium. Jag förstår, att en sådan stund knappast kan beskrivas. Men nu vet jag vad som skall bli min innerliga bön: att denna Ande helt må få fylla, först mitt eget liv och så alla mina kamraters. Aldrig skola vi föreskriva Guds Ande sättet och vägarna, endast tacksamt taga emot. Då vet jag, att Din erfarenhet också skall bli min.

Jag hoppas och tror, att det skall ske! Men än så länge måste jag teckna mig:

»En som icke varit med.»

Red. av Ungdomsvännan.

Som jag i Ungdomsvännan av den 22 februari i år har läst ett inlägg angående brevaftonsannonser, innehållande löften om svar, och hur dessa i allmänhet uppfyllas, kan jag och flera med mig till fullo instämma i vad som signaturen Mariana har skrivit. Mitt varma tack till »Mariana» för Edra ord och Eder vaksamhet. Ni är ej ensam, som har gjort en sådan erfarenhet. Vad en förening lovar bör den hålla in i allra minsta detalj. Det är ej för mycket fordrat av en förening, vars medlemmar vilja vara sanna Kristi efterföljare.

Helt naturligt är föreningen i sin helhet ansvarig för att löften uppfyllas, som annonserna utlovat. Såsom verkligt troende ungdomar kunna vi ej med gott samvete låta ett löfte vara ouppfyllt, även om det än är aldrig så ringa. Vi få såsom troende aldrig utlova det ena eller andra och icke uppfylla det. *Tänk på att det är en osanning att lova och ej hålla.*

Själv har jag och flera med mig haft samma erfarenhet som »Mariana». Jag har många gånger skrivit till brevaftnar, som aldrig utlovat svar, men ändock fått, då däremot många som givit löfte aldrig svarat. A—n.

Brevlåda.

B. E. Ni bör själv framställa några tankar i förevarande spörsmål för att få plats i Läsekretsens korrespondens.

Förtälj för de dina — vad ha de väl att säga om ditt vittnesbörd?

Har mötet med Mästaren åstadkommit någon förändring i ditt liv.

Frälsningens syfte är att göra *allt nytt*. Då varje Jesu lärjunge kan vända åter till sin stad och för de närmaste förkunna att Herren Jesus förmått åstadkomma detta, stunda väckelsetider för vårt folk.

Sångarspalten.

Av sångarmärket kan nu prov rekvireras från undertecknad. Märket finnes i tre olika typer: Med klammer att fastsättas i mössan 75 öre, med broschnål (samma storlek som föregående) 1: — kr. samt med kråsnål (för rockslag och slipsar) 75 öre. Utseendet synes å bifogade kliché. Det större märket är 26 mm. brett och det mindre 16 mm.

Dessa priser äro rena nettopriser, vadan alltså ingen rabatt lämnas. Priset är i stället med flit satt så lågt, att all rabatt skulle kunna undvikas för att expedieringen skall gå lättare.

Jag hoppas, att de flesta mössbeställningarna nu äro gjorda, så att arbetet med dem är i full gång på fabriken. Skulle så ej vara fallet torde beställningarna göras ofördröjligen, enär fabriken kanske annars ej kan leverera i tid. Mössorna rekvireras från Joel Olssons Mössfabrik, Borås. Då jag har mig bekant, att en provmössa utsänts från annan fabrik, ber jag få påpeka, att denna mössa ej blivit godkänd av styrelsen för S. M. S.

Rörande resorna och nedsättningen av biljettavgifterna, ber jag få meddela, att järnvägsstyrelsen tidigare ställt i utsikt, att sångare och konferensbesökare skulle få medfölja ordinarie tåg även till Stockholm för halv biljett + 2: — kr., d. v. s. tur och retur på enkel biljett. Nu har emellertid besked givits, att vid resan till Stockholm extratåg måste begagnas. Detta komplicerar saken för oss. Meningen är att vi skola försöka få ett extratåg att avgå natten till den 12 juni såväl från Norrland som från Västergötland och Småland. Då nu en hel del sångare ej kunna komma förrän till fredagen, skola vi undersöka möjligheterna att få extratåg på samma sätt även natten till fredagen den 15 juni. Detta beror dock helt och hållet på huru stort antal som komma att resa den natten. Få vi ej tillräckligt många resande den natten kan intet extratåg rekvireras och heller ingen prisnedsättning beviljas, annat än på

det sättet att 25 % nedsättning medges om från samma station samtidigt löses 30 biljetter till Stockholm.

Nya anmälningsblanketter komma därför inom kort att utsändas för *definitiv anmälan* till deltagande. Dessa blanketter måste noggrant ifyllas och *senast 10 maj vara insända till undertecknad*. Cirkulär med noggranna upplysningar medfölja de nya blanketterna.

Sångarna ombedjas att sjunga igenom även n:o 63 i Blandade kören, »Jag kan icke räkna dem alla», enär vi önska sjunga den vid lämpligt tillfälle under konferensen. Den sången torde vara alla bekant på förhand.

Jag hoppas, att repetitionsarbetet nu är i full gång. Önskligt vore, om sångerna kunde inläras utantill, enär det då blir lättare för dirigenterna att sammanhålla det hela.

B. N—m.

Från arbetsfältet.

Salems ungdomsförening i Karlskoga har hållit sitt 28:de årsmöte. Festligheterna inleddes på lördagskvällen med enskilt årsmöte.

Musikföreningen sjöng en sång, varefter ordf. pastor Proth läste års- och revisionsberättelserna. Föreningens inkomster och utgifter under det gångna året balanserade på kr. 7,759:76, därav föreningsverksamheten kr. 1,530:74 och parkverksamheten kr. 6,229:02. Tillgångarna utgjorde 3,638:34, skulder inga. Den avgående styrelsen beviljades full och tacksam ansvarsfrihet för det gångna verksamhetsåret.

Styrelsen har följande sammansättning: pastor H. Proth, ordf., ingenjör G. Hedman, sekr., och brukstjänsteman H. Björk, kassör; övriga styrelseledamöter äro fröken Greta Erixon, hrr Bernh. Ljunggren, J. Båvman och Folke Larsson.

Mölnbo Friförsamlings Ungdomsförening hade söndagen den 11 mars anordnat stort möte i samband med sångfest till förmån för Jubileumsinsamlingen. Utrymmet i Missionshuset, lilla salen inberäknad, var upptaget till sista plats. Det rådde högtidsstämning och Guds Andes kraft förnams i mötet.

Som talare medverkade, förutom pastor E. Johanson som ledde mötet, teol. kand. Karl Sjöberg samt pastor U. Anuell fr. Gnesta. — Sång till strängmusik m. m. utfördes av sångarna på platsen. Insamlingen gav en god behållning. —

S. M. U:are, fram till bön och offer, att jubileumsåret 1928 må bli för oss ett verkligt högtidsår.

Mönsterås kr. udg firade sitt 25-årsjubileum den 3—5 mars.

Högtiden började på lördagskvällen med ett enskilt samkväm, till vilket också församlingens medlemmar och juniorerna inbjudits, samt fortsattes på söndagen, dels med förmiddagsmöte och dels med jubileumsfest på e. m., båda sammankomsterna talrikt besökta, givande och välsignelserika. Och på måndag kväll avslutades högtiden med en missionsföreläsning.

Som talare medverkade distriktsföreståndarna L. P. Rodén och J. A. Karlman, pastor O. Halloff och förenings ordf., pastor P. Nylén. Därjämte medverkade föreningens sångare och musikanter.

I flera av föreningens årsberättelser talas om andliga »torketider». År 1914 utbröt emellertid väckelse. Och sedan dess har det varje vinter varit mer eller mindre »rörligt» på det andliga området, så att själar förts från synd och mörker till Guds underbara ljus. Därför har också under denna tid, sedan 1914, icke mindre än 441 medlemmar tillförts föreningen.

År 1923 antogs av föreningen nya stadgar, enligt vilka alla medlemmar, som överskridit 40-årsgränsen, ej längre räknas bland de aktiva medlemmarna. Antalet nuvarande »aktiva» medlemmar är 147.

Under kvartssjekelperioden har ungdomsföreningens inkomster och utgifter balanserat på kr. 50,641:54. Bland större utgiftsposter märkas: till församlingen kr. 16,385:18, till Svenska Missionsförbundet och S. M. U. kr. 3,139:02 samt till länsföreningen kr. 1,615:27.

Västmanlands läns Ansgariiföreningens Ungdom höll sitt årsmöte i Västerås den 17—18 mars. — Sedan pastor M. Ahlin inlett konferensen på lördagsförmiddagen med en kort betraktelse över 2 Tim. 2: 1, valdes nödiga-mötesfunktionärer. Ordförande för mötet blev distriktsföreståndare Sam. Larsson och sekr. folkskoll. M. Wallander.

Mötet besöktes av 43 ombud från 34 föreningar. Inom ungdomsförbundet fanns vid förra årsskiftet 42 föreningar med sammanlagt 1,946 medlemmar, vilket innebär en liten ökning av antalet.

Års- och revisionsberättelsen upplästes och godkändes. Av den förra framgick bl. a. att pastor G. Gunvall verkat som ungdomsmissionär hela året. Och av den senare, att kassan haft en omsättning på kr. 6,636,42. — Ansvarsfrihet beviljades styrelsen och kassören.

Till medlemmar i Ansgariiföreningen och ungdomens gemensamma styrelse valde mötet: Disponent J. Widén, Västerås, pastor J. Werthén, Tärnsjö, och pastor A. Sandberg, Köping, med fröken Ruth Tahlén och pastor Eskil Eriksson som suppleanter. Kvarstående som ungdomens representanter i styrelsen äro folkskoll. M. Wallander, Västerås, och tapetserare J. Wählén, Östervåla.

Likaså valdes revisorer och kretskommittéer.

Till ombud vid S. M. U:s årskonferens i Stockholm valdes pastor G. Gunvall och lärare M. Wallander, med fröken Ruth Tahlén, Skultuna och herr Einar Andersson, Västerås som ersättare.

Beslut fattades att anordna en ungdomskurs även nästa år, och en kommitté tillsattes härför.

Till höstens evangelistkurs inom distriktet anslogs ett belopp av 75 kr.

Efter en synnerligen livlig diskussion beslöts, att ungdomens årskonferens, som hittills hållits gemensamt med Ansgariiföreningens, häranafter skall hållas för sig själv, samt ambulera till olika platser i länet. Vi vilja tro och bedja, att detta skall främja vårt ungdomsarbete.

Som talare vid »de ungas möte» på söndagen tjänade pastorerna J. Werthén och Erik Kärne med goda, uppbyggliga predikningar. G. Gunvall.

Herrljunga friförs. udg hade söndagen den 19 mars en glädjens och högtidens dag, som ej förut i sin historia. Vi fingo hälsa ej mindre än 21 st. nya medlemmar välkomna i vår förening.

Evangelist David Olsson, Fastnäs, har verkat ibland oss här i Herrljunga en längre tid till stor välsignelse. Många ungdomar, som stått vårt verksamhet mycket

nära, ha under denna tid tagit steget helt ut på Herrens sida. Även andra, som vi ej så hade hoppats på men bedit för, hava även de kommit. Herren ske pris och ära för allt. Vi äro tacksamma för denna Guds rika välsignelse ibland oss.

Ordf. John Alfredsson hälsade de nya medlemmarna välkomna med den förhoppningen och önskan, att aldrig deras namn måtte strykas i matrikeln därför att man fruktar, att det också är struket i »Livets bok». Korta välkomst- och minnesord till de nya medlemmarna lämnades av pastor J. W. Ögren, Gunnar Hallberg m. fl. Det stämmingsmättade mötet avslutades med en gemensam bönestund.

Trossyskon inom hela S. M. U., tröttna ej i arbetet, ty »det lönar sig». »När Gud är för oss, vem kan då vara mot oss?» Sekr.

Missionskyrkans udg Jättendal hade söndagen den 18 mars ett välbesökt avskedssamkväm för pastor Ensjö, som har lett en serie väckelsemöten här på platsen. Under en tid av 6 veckor ha vi haft möten varje kväll. Det har varit härliga möten. Guds Ande har varit nära och verkat till själars frälsning. Ett 20-tal själar har böjt sig vid korset och mottagit syndernas förlåtelse. I ungdomsföreningen ha vi fått taga in ett 10-tal medlemmar. Församlingen hade också en högtidlig stund på söndag eftermiddag. Vi hade då den glädjen få hälsa 19 nya medlemmar välkomna. Efter intagningen var det nattvardsfirande, då närmare 100 personer deltog i högtiden. Under mötena på söndag förekom dessutom tal av pastor Back och pastor Ensjö samt sång och musik. Vi sända härmed en hälsning till alla föreningar inom S. M. U. och tillönska Guds välsignelser i vårt gemensamma arbete att vinna själar för Kristus och församlingen. H. O.—n.

Judeby S. M. U:are sända härmed en hjärtlig hälsning till trossyskon landet runt. Vi äro 6 S. M. U:are här och känna det som en nåd att få vara med och verka Guds verk. Vi ha sedan många år tillbaka söndagsskola med ett 30-tal barn. De äro uppdelade på två klasser, en för de minsta och en för äldre. Barnen besöka flitigt söndagsskolan och vi söka göra det så angenämt för dem som möjligt med utflykter o. dyl.

Må vårt motto för arbetet under innevarande år bliva bön och offer! K. H. S.

Udög Salem i Forshaga höll sitt årsmöte söndagen den 12 febr.

Mötet inleddes med sång, bibelläsning och bön, varefter föreningen hade glädjen välkomna 4 nya medlemmar. Års- och revisionsberättelserna föredrogos, varefter styrelsen tillerkändes full och tacksam ansvarsfrihet.

Revisionsberättelsen utvisade, att kassan under året balanserat på kr. 1,201:04. Därav har lämnats till V. A. U. 50 kr., S. M. U. 36 kr., för social verksamhet har använts kr. 427:01. Föreningen underhåller en skolgosse i Kongo med 50 kr., pr år. Verksamheten har under året som vanligt bedrivits genom ensk. och offentliga möten, varvid medlemmarna i väsentlig grad medverkat. Lördagen den 30 april hade föreningen glädjen deltaga i en välkomstfest för pastor Wedberg m. fru.

Medlemsantalet utgör 91.

Under kafferast företogs styrelseval med slutna sedlar, vilket utföll sålunda: Holger Person, ordf., Hugo Gustavsson, Karl Magnusson, Paul Andersson, Erik Age, Olga Kihlgren och Signe Gustavsson.

En del kommittéer och funktionärer tillsattes.

Efter genomgången föredragningslista avslöts mötet med en varm bönestund på knä. H.

Redovisning.

Ungdomens mission.

Dec. 1927.

Falu mfgs udfg gm Gustavsson 29:07; Fryksände udfg gm Person 25:—; Kristinehamns förs. udfg gm Kalmborg 25:—; Adelövs udfg gm Damberg 50:—; Asklanda-Ornunga mfgs udfg gm Johansson 100:—; Nyköpings mfgs udfg gm Andersson 168:13; Hedemora udfg gm Sjögren 150:—; Västkustens mfgs udfg gm Bergh 100:—; Gm A. Keijer från Donsö 100:—, Vrångö 10:—, Fiskebäck 21:15, Surte 18:50, Halmstad 8:35, Karlshamn 30:—, Kalmar 31:25, s:a 219:25; Kvillefors udfg gm Löfgren 25:—; Blidsbergs udfg gm Johansson 35:—; Nora mfgs ungdom gm Rodén 50:—; Härstads mfgs udfg gm Magnusson 5:25; Värmskogs östra udfg gm Karlsson 10:—; Dörarps udfg gm Storm 10:—; Klyсна udfg gm Gustavson 100:—; Aug. Andersson, Tingshuset, Stenstorp, 2:—; Huskvarna udfg gm Rosengren 50:—; Mariebergs udfg gm Johnsson 25:—; Horla udfg gm Johansson 40:—; Mjölby mfgs udfg gm Ahnberg 100:—; Saltviks mfgs udfg gm Svensson 20:—; Vårgårda-Hobergs udfg gm Isaksson 100:—; Donsö udfg gm Johansson 40:—; Hjo förs. udfg gm Karlsson 25:—; Ingarpes udfg gm Svensson 255:—; Järstorps juniorf. gm Karlsson 50:—; Sparböst. gm Einar Jansson, Fredriksborg 2, Eskilstuna, 60:—; Hammarö södra udfg gm Hanna Jansson 10:—; Torpa juniorf. gm Stjärne 150:—; Östra Skrukeby mfgs udfg gm Rut Carlsson 16:—; Brevens förs. udfg gm Andersson 84:—; Skänninge udfg gm Schenström 100:—; Skirö juniorf. gm Nikander 50:—; Vånga udfg gm Andersson 12:—; Flens förs. udfg gm Santesson 44:60; Vattensta udfg gm Pettersson 10:—; Tväruds udfg gm Johansson 10:—; Varola udfg gm Nilszén 25:—; Åsvedens udfg gm Käller 20:—; Eds udfg gm Andersson 10:—; Spelviks udfg gm Johansson 10:—; Ljungby udfg gm Petersson 50:—; Bergums udfg gm Peterson 22:—; Värmskogs juniorf. gm Strandberg 50:—; Lappsels-Långviks udfg gm Roos 15:—.

Millesviks udfg gm Andersson 10:—; Övre Frykeryds udfg gm Johansson 10:—; Gm Josua Sommarström, från Norrtälje, 90:—; Estuna 9:27; Stockholm: Emauskyrkan 10:—; och Valhalla 22:56; Uppl. Ekeby 15:—; Alunda 5:—; Muskö 26:50; s:a 178:33. Bråå udfg gm Johansson 40:—; Snårbottens udfg gm Andersson 100:—; Fly udfg gm Lundin 20:—; Laxarby förs. udfg gm Leandersson 20:—; Rya udfg gm Eriksson 50:—; Domaryds udfg gm Johansson 25:—; Moheda udfg gm Svensson 25:—; Valla udfg gm Karlsson 40:—; Södertälje mfgs udfg gm Nyström 200:—; Augustinus Keijer, Sthlm, 100:—; Mullsjö mfgs udfg gm Lillieborg 135:—; Mistelås udfg gm Fransson 50:—; Mössebergs udfg gm Engstrand 25:—; Julita mfgs udfg gm Persson 12:10; Fänneslunda—Groved udfg gm Lundgren 28:26; Avesta udfg gm Petersson 35:—; Genvalla juniorf. gm Bertilsson 13:—; Gm Josef Mellin, från By södra, 30:—; och norra, 10:—; Heby 20:62; Köping 18:—; Arboga 7:80; Sanna 40:—; Vistad, av J. A. U., 50:—; Strömlund 10:25; Norberg 30:—; Jönköping 40:—; Norrahammar 5:—; Osby 10:—; Betel i Malmö 23:12; s:a 294:79. Vätö udfg gm Carlsson 10:—; Gryts förs. udfg gm Lövgren 25:—; Klövedals udfg gm Karlsson 75:—; Ytterby udfg gm Wennström 20:—; Bankeryds västra udfg gm Lundin 30:—;

Enåkers udfg gm Andersson 75:—; Risinge mfgs udfg gm Linné 25:—; Ljurs udfg gm Fransson 50:—; Holmedals västra udfg gm Söderblom 80:—; Bettna udfg gm Andersson 25:82; Hedesunda udfg gm Sundin 18:—; Malmköpings mfgs udfg gm Lindquist 50:—; Trollhättans förs. udfg gm Andersson 25:—; Vårgårda—Hobergs udfg gm Isaksson 76:67; Härnösands förs. udfg gm Boström 50:—; Nora mfgs ungdom gm Rodén 225:—; Frösunda udfg gm Jansson 20:—; Västra Eneby o. Kisa udfg gm Kindvall 50:—; Lundsveds udfg gm Pettersson 25:—; Harmångers udfg gm Eriksson 50:—; Burgsviks udfg gm Vessman 14:—; Nyköpings förs. udfg gm Andersson 54:—; Hammarö södra udfg gm Jansson 6:—; Mjölby mfgs juniorf. gm Karlsson 50:—; Vamlingbo udfg gm Cedergren 25:—; Nässjö mfgs ungdom gm Rydén 100:—; Kungsholms förs. udfg gm Bergwall 265:51; Udfign Vårblomman, Dalen, Näsviken, 7:—; Lesjöfors udfg gm Bergquist 20:—; Tibro juniorf. gm Carlsson 50:—; Hovslätts udfg gm Andersson 35:—; Stenums udfg gm Olsson 15:—; Harbo udfg gm Ohlsson 36:—; Grums södra mfgs gm Engström 30:—; Gränna udfg gm Björklund 39:—; Fagersanna mfgs udfg gm Lundberg 20:—; Emmenäs mfgs ungdom gm Nygren 15:61; Bondstorps udfg gm Jonasson 25:—; Karlstorps östra udfg gm Karlsson 50:—; Brättensby udfg gm Malman 35:—; Malmö Betelförs. juniorer gm Roos 14:—; Vattensta mfgs udfg gm Johansson 9:10; Vireda södra udfg gm Svensson 25:—; Brönnefästads udfg gm Nilsson 25:—; Södermanlands frikyrkliga ungdomsförbund gm Köhler 150:—; Kvinnefästads mfgs udfg gm Andersson 44:76; Borgholms udfg gm Nilsson 60:—; Nya Varvets mfgs udfg gm Johansson 15:—; Areds udfg gm Sävenstrand 57:—; Landa udfg gm Johansson 20:—; Kungstorps udfg gm Nilsson 10:—; Värnamo udfg gm Josefsson 150:—; Rensvists udfg gm Fredén 95:35; Tierps norra udfg gm Pettersson 65:—; Mustadfors udfg gm Larsson 25:—.

S. M. U:s studiefond.

Dec. 1927.

Ludvika mfgs udfg gm Hellström 12:—; J. E. Bohlin, Strömsnäs bruk, 34:—; Enköpings förs. udfg gm Olsson 24:65; Nya Varvets mfgs udfg gm Johansson 15:—.

Brevafnär.

Vänersnäs kr. udfg Syskonringen. Den 28 april. Agnes Petterson, Maden, Oreberg.

Ekedalens kr. udfg. Den 28 april. Ester Rask, Övertorp, Ekedalen.

Dalhems kr. udfg. Den 30 april. L. A. Olsson, Gandarve, Gotl. Håsselby.

Våse Betania junioravdelning. Den 5 maj. Märta Eriksson. Box 13 Våse.

Immanuelskyrkans udfg, Ödeshög. Den 3 maj. Immanuelskyrkan, Ödeshög.

Munktorps kr. udfg Syskonringen. Den 30 april. Marta Peterson, Sorby, Munktorp.

Sparrsätra kr. udfg. Den 30 april. Martin Johansson, Sparrsätra.

Hyltebruks mfgs juniorer. Den 7 maj. Vilhelm Bjursten, Hyltebruk.

Gud har givit dig ögon som se det, En hjärna som fattar det, Och ett hjärta som manar dig att skriva till *Kimstad-juniorernas* brevafton lördagen den 28 april. Behållningen tillfaller jubileumsinsamlingen. Breven märkas B. A. och sändas under adr.: Märta Dahlander, Aspa, *Kimstad*.

Östra Eneby kristl. ungdomsförening anordnar brevafton den 5 maj, då många brev väntas. Breven märkas B. A. och sändas till: H. Fornander, Duflund, Ö. Eneby, *Norrköping*.

Brevafton.

Ekerums kristl. ungdomsförening anordnar brevafton torsdagen den 26 april. Trossyskon, sänd oss många brev till vår brevafton. Breven besvaras. Brev märkta B. A. Adress: Pastor Ernst Bäckström, *Figeholm*.

Glöm ej att skriva till

Häverö N:a ffgs ungdomsförening Senapskornet, som har sin brevafton den 28 april. Vi vänta många brev från trossyskon nära och fjärran. Märkas B. A. Adr.: Anna Morell, *Herräng*.

Troende syster och broder

glöm ej att *Tegelsmora kr. udg:s krets i Tobo* anordnar brevafton lördagen den 28 april, då vi vänta många brev. Breven märkas B. A. Gösta Söderström, *Tobo*.

Skriv ett brev

till *Tierps norra kr. udg:s* brevafton den 28 april. Behållningen tillfaller S. M. U. Breven märkas B. A. och adr.: Ebba Pettersson, Box 582, *Tierp*.

Svinnersta kristl. ungdomsförening anordnar brevafton den 28 april. Vi vänta då många brev från våra trossyskon när och fjärran. Märkas B. A. Adr.: Helga Johansson, *Svinnersta, Vretstorp*.

Bergs kristl. udg anordnar brevafton lördagen den 28 april. Syskon i tron, sänd oss en rad. Det skall säkert bli till ömsesidig glädje och uppbyggelse. Breven märkas B. A. och sändas under adr.: Fröken Ellen Linder, *Berg, Münsterås*.

Braås

kristliga ungdomsförening anordnar brevafton lördagen den 28 april. Gläd vår lilla ungdomsförening med många brev. Behållningen tillfaller Jubileumsinsamlingen. Breven märkas B. A. Adress: Inez Nilsson, Box 5, *Braås, eller Evi Forsbring, Box 25, Braås*.

Norrbyuskär

kristl. ungdomsf. har brevafton den 28 april. Du som läser detta, kom ihåg oss med brev. Gud välsigne dig därför. Breven märkas B. A. Adr.: Ruben Noreus eller Dagny Forslund, *Norrbyuskär*.

Tensta ffg:s ungdomsförening anordnar brevafton den 30 april. Kära trossyskon, kom då ihåg oss med många brev. Märkas B. A. och sändas under adress: E. Lundgren, Grönvik, Järsta, *Vattholma*.

Valborgsmässoafton den 30 april anordnar *Tortuna kristl. ungdomsförening* brevafton då vi vänta många brev från unga trossyskon landet runt. Breven märkas B. A. och sändas till Sam. J. Engvall, *Tortuna*.

Den som vill till glädje bli
bör till oss ett brev nu skriva.

Norrådalens kr. ungdomsförening håller brevafton den 30 april. B. A. Elin Svensson, *Aspe, Via*.

Kamrater se hit!

Ungdomsföreningen Korsblomman i Elinge har brevafton Valborgsmässoafton. Trossyskon landet runt, sänd oss då en hälsning. Den som sänder oss det brev, som blir högst betalt, honom skänka vi ett Nya Testamente (Fickformat). Breven märkas B. A. och sändas till Fröken Signhild Söderlund, *Elinge, Skärplinge*.

Brevafton anordnar *Valö kristliga ungdomsförening* den 30 april. Bröder och systrar från när och fjärran, glädjen oss då med många brev, som besvaras om så önskas. Adr.: Thure Jansson, *Vamsta, Dannemora*. Märkas B. A.

Drag ditt strå till stacken

genom att sända ett brev till *Saltsjöbadens kr. ungdomsförenings brevafton* den 30 april. Märkas B. A. Adr.: Arvid Nordahl, *Saltsjöbaden*.

Österlövsta kr. ungdomsförening Korsblomman avhåller brevafton måndagen den 30 april. Brev märkta B. A. mottagas tacksamt under följande adr.: Fröken Alma Johansson, *Österänge, Skärplinge*, eller David Westerborn, *Österänge, Skärplinge*.

På Valborgsmässoafton

hälsa även vi — *S. M. U:arna i Västanfors* — våren »välkommen till vår bygd igen». Kamrat! Du är hjärtligt välkommen till oss med ett brev då. Fröken Ingrid Törnblom har lovat, att du får sända brevet till henne. Adr: *Västanfors*.

S. M. U:are och juniorer!

Sänd många brev med friska vårvindar över Östersjöns mångomsjungna glittrande vågor till dess »trolska sagomskimrande Pärla» (Gotland) före 1 maj. Märkas B. A. och adressera brevet till Greta Söderdahl eller Efraim (Jakopp) Jakobsson, *Stånga*.

Glöm icke att skriva ett brev till *Götene Missionsförenings brevafton* den 2 maj. Vi vänta många brev. Breven adresseras till järnarbetare Sven Svensson, *Furuberg, Götene*.

Funbo kr. ungdomsförening anordnar brevafton lördagen den 5 maj. Vi vänta brev från syskon kära långt bortifrån, ja även ifrån dem som äro oss nära. Breven märkas B. A. Adr.: Oskar Andersson, *Rudolfsberg, Bärby*.

Glöm inte

att skriva brev till *Säbrå kristliga ungdomsförenings brevafton* den 5 maj. Ungdomarna önska då få mottaga många brev från troende vänner nära och fjärran. Breven märkas B. A. och sändas till W. Forsberg, *Ålandsbro*.

Sänd brev

till *Sanna kr. ungdomsförening* den 5 maj. Adr.: Anna Bjurström, *Fors, Hudiksvall*.

Ungdomsglädje och sommarnöjen.

S. M. U:are, sänd oss många brev med goda råd till *Kalix kristliga ungdomsförenings* brevafton den 5 maj. Brevn, märkta B. A., sändas till pastor J. Grelsson, *Vassen*.

Glöm ej

att *Gåsinge & Dillnäs kristl. ungdomsförening Uppåt* väntar brev från dig till sin brevafton den 12 maj. Adr.: Edith Skoog, *Laxne, Gnesta. B. A.*

Brevafton.

S. M. U. i Skellefteå har brevafton den 12 maj. Brevn märkas B. A. och sändas under adr.: E. F. Jonsson, *Morön, Skellefteå.*

Obs.!

På grund av Pastor I. Aug. Åströms mötesserie här i *Hassel* uppskjutes vår brevafton tills den 1 maj. De som sänt oss brev, tackas på det hjärtligaste, flera väntas. Adr.: Erik Tjernell, *Hassel.* (Annons i n:o 11.)

Förlovade:

LORENTZ HAGGLUND.

MAGDA AVANDER.

Norrbysskär den 7/4 1928.

IVAR JOHANSSON.

SVEA MAGNUSSON.

Gislaved.

Påskafton 1928.

Moheda.

Sammanringning

Fjärde (sista) delen. Valda dikter har nu utkommit. Pris klotb. kr. 4:75. Parti god rabatt. Begär prospekt. Oskar Hultkrantz Förlag, Örebro. Tel. 30 76. Postgiro 8908.

**SVENSKA TRYCKERI-
AKTIEBOLAGET**
STOCKHOLM

*Utför allt slags Bok-, Illustrations-, Accidens-,
Not-, Tidnings-, Offset- och Rotationstryck.*

Huvudaffär:

KLARABERGSGATAN 54
Telefon: Norr 329 55

Filial:

RIDDAREGATAN 17
Tel.: 725 65 & Norr 647

“Kollekterna komma igen.”

EKO FRÅN KINA. Av Marcus Cheng. Häft. 1:50.

Pastor Marcus Cheng, som i år för andra gången besöker Sverige, berättar om sin barndom och ungdom samt om förhållandena i Kina.

JEREMIA KIBANGU. Av Signe Walder. Häft. 0:50.

Jeremia Kibangu besöker Sverige i år. Det torde därför vara av intresse för missionsvännerna att känna hans historia. I denna lilla skrift berättar fru Walder, hur han genom Guds och missionärernas fostran blivit den man, han nu är.

S. M. U. märken.

10 m/m.

Nål 1:—

31 m/m.

Brosch 3:—

12 m/m.

Nål 1:15

15 m/m.

Berlock 2:—

Knapp 1:50

Nål..... 1:25

18 m/m.

Berlock 2:25

Brosch 2:—

Nedanstående nettopriser gälla från den 1 april 1927.

Kråsnål 10 m/m	Kr. 1:—
› 12 ›	› 1:15
› 15 ›	› 1:25
Berlock 15 ›	› 2:—
› 18 ›	› 2:25
Knapp 15 ›	› 1:50
Brosch 18 ›	› 2:—
› 31 ›	› 3:—
Juniormärken 10 m/m	› 1:—

Förutom det att priserna delvis blivit sänkta kommer rekvisitioner på minst 10 st. märken att sändas *porto/ritt*.

Försäljning av S. M. U:s märken sker *endast* till ungdomsföreningarnas ordförande och sekreterare.

Ungdom! Bär vårt egetärke!

**Svenska Missionsförbundets förlag,
Stockholm C.**